

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/96/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112234573
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2013:8112234573.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00151653, zast. BBH Advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Gorkého č. 3, Bratislava, IČO: 36713066, proti žalovanej: K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XX, t. č. na neznámom mieste v konaní zastúpená opatrovníčkou E. R., súdnou tajomníčkou Okresného súdu U. W. M. o zaplatenie 905,21 eur s prísl., takto

rozhodol:

žalovaná je povinná žalobcovi zaplatiť 843,92 eur spolu s 8 % - ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 843,92 eur od 05.09.2012 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania titulom trov právneho zastúpenia 52,29 eur a titulom trov právneho zastúpenia 22,56 eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.10.2012 žiadal, aby súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť mu 905,21 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 843,92 eur od 05.09.2012 až do zaplatenia s úrokom vo výške 18,40 % ročne zo sumy 843,92 eur od 05.09.2012 do zaplatenia, a náhrady trov konania.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 21.12.2012 č.k. 10 Ro 383/12-27, ktorý sa žalovanej nepodarilo doručiť, vo veci bol zisťovaný pobyt žalovanej, ktorý sa nepodarilo zistiť. Žalovanej, preto bola ustanovená v zmysle ustanovenia § 29 ods. 2 O.s.p.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: návrhom, zmluvou o splátkovom úvere č. : XXXXXXXXXXXX, sumarizáciou pohľadávky, všeobecnými obchodnými podmienkami, správami vykonanými za účelom zistenia pobytu žalovanej, vyjadrením žalobcu a ostatným obsahom spisu pričom zistil tento skutkový stav:

Žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 28.12.2006 zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe, ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky v sume 27.000,- Sk t. j. 896,24 eur s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 18,40 % ročne, poplatkom za správu úverového účtu 60,- Sk mesačne, ktorý mal byť splácaný mesačne vo výške 747,- Sk t. j. 24,80 eur so splatnosťou prvej

splátky 01.01.2007 vždy k 1. dňu v kalendárnom mesiaci s konečnou splatnosťou úveru 01.12.2011, inkasným spôsobom z inkasného účtu. V zmluve bola určená aj ročná percentuálna miera nákladov 25,69 %.

Zo zmluvy o splátkovom úvere žalovaná svoj záväzok voči žalobcovi nesplnila riadne a včas, kde vznikol žalovanej peňažný záväzok, ktorý ku dňu 04.09.2012 predstavoval istinu 843,92 eur a 61,29 eur kapitalizovaný úrok z omeškania.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v rozhodnom období, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,

b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyselnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 23a ods. 1. a 2. zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708)

a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže na od sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

V danej právnej veci mal súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá je svojou povahou zmluvou spotrebiteľskou. Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Súd mal preukázané, že podľa zmluvy sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Ide však o spotrebiteľskú zmluvu, tak ako je to vyššie uvedené a preto je potrebné na ňu aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a

táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Podľa zmluvy o splátkovom úvere žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 27.000,- Sk, ktorý sa zaviazala splácať formou mesačných splátok (60) so splatnosťou prvej splátky 01.01.2007 a splatnosťou poslednej splátky dňa 01.12.2011.

V predmetnom právnom vzťahu nedošlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ani k odstúpeniu od úverovej zmluvy.

V danej predmetnej veci žalobca si uplatnil úroky aj úroky z omeškania.

V časti, v ktorej je špecifikácia žalobného návrhu určitá a to ohľadom istiny uplatnenej ku dňu 04.09.2012 v celkovej sume 843,92 eur, súd žalobnému v návrhu vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Pokiaľ sa týka zvyšku žalovanej sumy žalobcom nebola predložená špecifikácia týkajúca sa úrokov z omeškania, nie je uvedené obdobie a ani nie je jasný a zrejmy prepočet, dôvodnosť ich výšky. Súd má za to, že žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno a preto žalobu v tejto časti žiadaného úroku z omeškania, riadneho úroku a poplatkov zamietol a žalobcovi priznal len nárok, ktorý je preukázaný.

V ďalšom za nedôvodné žalobe vyhovieť súd mal čo do uplatnených zmluvných úrokov, do doby do ktorej nezaplatí žalovaná suma 843,92 eur. Podľa žaloby si totiž žalobca nárok uplatnil naďalej do budúca a to až do doby zaplatenia istiny. Podľa súdu je však táto doba limitovaná časovým trvaním pôvodne dohodnutej doby trvania úveru. Úver mala žalovaná splatiť dol k 01.12.2011 a do tejto doby má aj platiť zmluvné úroky. Uvedenou problematikou sa zaoberal aj Krajský súd v Prešove, ktorý vo svojom rozsudku 6 Co 182/2011 zo dňa 18.09.2012 vyslovil tento právny názor: " pokiaľ si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej splatnosti nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplátnym úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny stropza čas po splatnosti úveru má teda veriteľ právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej všeobecným záväzným právnym predpisom. Akejkol'vek navyšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom. Takýmto neprípustným navyšovaním úrokov z omeškania je aj právna konštrukcia navýšenia úrokov z omeškania o úroky za úver, napríklad zmluvnou podmienkou o platení úrokov za úver do zaplatenia a aj po splatnosti úveru, a teda počas omeškania. Úverové V úverových zmluvných podmienok z obdobia nie je podstatnou zložkou úveru, ale pokiaľ sa úver podmieňuje úverovým obdobím, zákonite nastáva zmluvne dohodnutá splatnosť úveru a ku dňu splatnosti má dlžník povinnosť zaplatiť úver a úrokyak preto žalobca argumentuje tým, že mu zmluva umožňuje uplatňovať súčasne tak úroky, s ako aj úroky z omeškania z jednej a tej istej istiny, v tejto časti je zmluva pre rozpor so zákonom neplatná (§ 39 občianskeho zákonníka)odplátné úroky sankčnú povahu nemajú a uvedená konštrukcia je v rozpore s ratio legis, tak úrokov ako aj úrokov z omeškania a je preto neprijateľná".

Súd v danej súvislosti poukazuje na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

V ustanovení § 517 OZ sú upravené právne dôsledky spojené s omeškaním dlžníka. O omeškanie s plnením dlhu ide v zásade vtedy, ak dlžník v dobe splatnosti dlhu, prípadne na požiadanie (výzvu) veriteľa dlh nesplní buď vôbec alebo len sčasti z dôvodov, ktoré možno pričítať. Ak dlžník svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Omeškanie dlžníka nastáva tým, že dlžník v stanovenom čase nezariadi všetko, čo je z jeho strany na splnenie povinnosti potrebné. K omeškaniu dlžníka dochádza uplynutím doby splatnosti dlhu v danom prípade ku dňu 05.09.2012 žalovaná bezpochyby už bola v omeškaní preto súd priznal uplatnený úrok z omeškania žalobcom od 05.09.2012.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalobcovi, ktorý si predmetnou žalobou uplatnil titulom istiny Poskytnutého úveru vrátane príslušenstva nárok ku dňu rozhodnutia súdu v jeho kapitalizovanej výške 905,21 eur, pričom tomuto bol priznaný nárok na zaplatenie istiny vo výške 843,92 eur, čo predstavuje 93,22 % úspechu proti 6,78 % neúspechu (93,22 - 6,78 = 86,44 %) to potom bude pomerom priznanej náhrady trov konania žalobcovi.

Trovy konania žalobcu spočívali v trovách zaplateného súdneho poplatku 60,50 eur z čoho 86,44 % predstavuje sumu 52,29 eur a z titulu právneho zastúpenia žalobcu advokátom ktoré boli vyčíslené právnym zástupcom žalobcu v celkovej sume 141,79 eur za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, kde pri hodnote sporu 905,21 eur predstavuje 1 úkon právnej pomoci hodnotu 51,45 eur x 2 = 102,90 eur + režijný paušál za rok 2013 2 x 7,81 eur = 15,62 eur spolu 118,52 eur + 20 % DPH - 23,70 eur = 142,22 eur účtovaných bolo 141,79 eur z tohto súd priznal 86,44 % = 122,56 eur. Súd postupoval v zmysle ust. Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Pretože žalobca ktorému súd priznal náhradu trov konania, je v konaní právne zastúpený, platobným miestom na poukázanie priznanej sumy na náhradu trov a to v celom rozsahu je v zmysle ust. § 149 ods.1 O.s.p. účet (adresa sídla) jeho právneho zástupcu.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.